
OBTACZAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o jasne, pierwsze a pochylone.

praes [3 sg obtaczã się.] ∅ 2 pl obtaczãcie sie.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Umieszczać coś wokół siebie:

Zwrot: »złotem się obtaczać« = żyć w zbytku: Y wy Pánu chwałę daćie/ Co fye złotem obtaczaćie:

Y Indyyczykowie zwámi Zroznofárbnémi ziółámi. ZawJeft 17.

[Przen: á podniozfzy fię [ziólko] ná zdźble z kolankámi/ zãwiera fię w pãczki/ iákoby iuz doraftáiąc: z ktorych gdy wynidźie/ wyfypuie fię kłos rzędem rozlãdzony/ á dla mnieyfzych ptãfzkow/ áby niefzkodziły/ obtacza fię ościámi. CiceroBBud 25.]

Formacje współrdzenne cf TOCZYĆ.